

September 8, 2025

The followers of Cyrus in Iran and the Cyrus Force organization in the United States have now reached a stage in their mission where the activities of the two factions—the Mojahedin and the flatterers of Reza Pahlavi—abroad hold no real value or significance, let alone the small, scattered groups who, thousands of miles away from Iran, act like Don Quixote with slogans, manifestos, and speeches, imagining they can bring down the clerical regime.

Since the summer of 1979, when the Constitution of the Islamic Republic was drafted, a large majority of the Iranian people have sought its change. From the massacres in Kurdistan in 1979, the Green Movement of 2009, the Declaration of the Fourteen in 2019, the November 2019 killings, and most recently the Women, Life, Freedom revolution—all represent bloody milestones in this ongoing struggle. Today, the time has come for the discourse on constitutional change to begin in earnest within the United States.

Iranians must recognize a bitter reality: no government in the world truly seeks regime change in Iran. Every nation—neighboring or distant—has profited from this destructive and exploitative regime: from Iran's brain drain and economic opportunities to replacing Iran with less favorable destinations in global tourism.

The disgraceful conduct of those two factions illustrates this point: they promote military invasion as the only path to salvation for Iran, aligning themselves with governments that are instruments of the military-industrial complex—governments whose policies serve nothing more than sustaining capital flows through the sale of weapons. Their dependency itself is a vivid example of that very complex at work.

One final reminder: if you wish to learn about our Road Map, a peaceful plan for change in Iran without military intervention, please visit www.CyrusForce.org. After reviewing our initiatives at the bottom of the page, download and read the Road Map book, available in both Persian and English (approximately 25 pages).

پیروان کوروش در ایران و سازمان سایروس فورس در آمریکا به مرحله‌ای از فعالیت خود رسیده‌اند که دیگر اقدامات دو گروه «مجاهدین» و «چاپلوسان رضا پهلوی» در خارج از کشور فاقد ارزش و اعتناست؛ چه رسد به گروه‌های کوچک و پراکنده‌ای که هزاران کیلومتر دورتر از ایران، دانکی‌شوت‌وار، با شعار و انشانویسی و سخنرانی، خیال تغییر رژیم آخوندی در ایران را در سر می‌پرورانند.

از تابستان ۱۳۵۸، زمانی که قانون اساسی جمهوری اسلامی نوشته می‌شد، تا امروز، اکثریت بزرگی از مردم ایران خواستار تغییر آن بوده‌اند. از کشتار کردستان در تابستان ۵۸، جنبش سبز ۸۸، بیانیه چهارده تن در ۹۸، کشتار آبان همان سال، و در نهایت انقلاب «زن، زندگی، آزادی»، همگی مراحل خونین در مسیر تغییر قانون اساسی بوده‌اند. اکنون زمان آن رسیده که این گفتمان در ایالات متحده به‌طور جدی آغاز گردد.

ایرانیان باید یک واقعیت تلخ را بپذیرند: هیچ دولتی در جهان خواهان تغییر رژیم در ایران نیست. همه کشورها، چه همسایه و چه دوردست، از این رژیم بحران‌ساز و غارتگر منافع کلان برده‌اند؛ از فرار مغزها و فرصت‌های اقتصادی گرفته تا جایگزینی ایران با کشورهایی با شرایط اقلیمی نامناسب‌تر در صنعت گردشگری.

نگاهی به عملکرد همان دو فرقه کافی است: آن‌ها تنها راه نجات ایران را در حمله نظامی می‌دانند و وابسته به دولت‌هایی هستند که ابزار صنایع نظامی‌اند؛ دولت‌هایی که سیاستشان چیزی جز گردش سرمایه از طریق فروش تسلیحات نیست. این وابستگی خود بهترین نمونه از سلطه کمپلکس صنایع نظامی بر آن‌هاست.

برای آخرین بار یادآوری می‌کنیم: اگر می‌خواهید با «نقشه راه» ما که راهکاری بدون حمله نظامی به ایران است آشنا شوید، به وبسایت سایروس فورس دات ارگ مراجعه کنید. پس از مطالعه شرح اقدامات ما در پایین صفحه، کتاب «نقشه راه» را به زبان‌های فارسی و انگلیسی (حدود بیست‌وپنج صفحه) دریافت کرده و بخوانید.

www.CyrusForce.org